

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-329/15

ENEA S.A.
prieš
Prezes Urzędą Regulacji Energetyki

(*Sąd Najwyższy* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Valstybės pagalba – Sąvoka „valstybės arba iš valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba“ – Energetikos sektoriuje veikiančios ir visiškai valstybei priklausiančios kapitalo bendrovės pareiga pirkti elektros energiją, gaminamą kogeneracijos būdu kartu su šilumos energija“

Santrauka – 2017 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas

1. *Valstybių teikiama pagalba – Sąvoka – Valstybei priskiriamas pranašumų suteikimas – Valstybės išteklių neperdavimas – Poveikio nebuvimas – Valstybės kontrolės reikalavimo viršenybė tokios lengvatos atžvilgiu*

(*SESV 107 straipsnio 1 dalis*)

2. *Valstybių teikiama pagalba – Sąvoka – Iš valstybinių išteklių teikiama pagalba – Privalomo elektros energijos, gaminamos kogeneracijos būdu kartu su šilumos energija, pirkimo mechanizmas – Tiek privačioms, tiek valstybės įmonėms nustatytas privalomas pirkimas – Finansavimas iš jų nuosavų išteklių – Neįtraukimas*

(*SESV 107 straipsnio 1 dalis*)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 17, 20–25 punktus)

2. SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad nacionalinė priemonė, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria tiek privačioms, tiek valstybės įmonėms nustatoma pareiga pirkti elektros energiją, gaminamą kogeneracijos būdu kartu su šilumos energija, nėra šios valstybės kišimasis arba iš šios valstybės narės išteklių teikiama nauda.

Iš Teisingumo Teismo turimos medžiagos matyti, kad, esant tam tikroms aplinkybėms, elektros energijos tiekėjai perka aptariamą kogeneracijos būdu gaminamą elektros energiją už didesnę kainą nei ta, už kurią ši energija parduodama galutiniams vartotojams, dėl ko šie tiekėjai patiria papildomų išlaidų.

Taigi, kadangi šios papildomos išlaidos visiškai neperkeliamos galutiniam vartotojui ir nėra finansuojamos valstybės narės iš nustatytų privalomų įmokų arba taikant visiško kompensavimo mechanizmą (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 17 d. Sprendimą *Essent Netwerk Noord ir kt.*, C-206/06,

EU:C:2008:413 ir 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimą *Association Vent De Colère! ir kt., C-262/12, EU:C:2013:851*), pažymėtina, kaip savo išvados 86 punkte nurodė generalinis advokatas, kad tiekimo įmonės nebuvo įgaliotos valstybės administruoti valstybės išteklių, bet iš nuosavų išteklių finansavo joms tenkančią pareigą pirkti.

Dėl ENEА ir Komisijos argumento, kad ši pareiga pirkti daugiausia taikoma valstybės įmonėms, veikiančioms pagal privatinę teisę, dėl ko galima daryti išvadą, jog minėta pareiga buvo finansuojama iš valstybės išteklių, pirmiausia pažymėtina, kad valstybės įmonių ištekliai gali būti laikomi valstybės ištekliais, kai valstybė, darydama savo dominuojančią įtaką, juos panaudoja kitoms įmonėms finansuoti (šiuo klausimu žr. 2002 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija C-482/99, EU:C:2002:294, 38 punktą*).

Taigi, kaip savo išvados 91, 94, 95, 96 ir 100 punktuose iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, vien iš tos aplinkybės, kad valstybei priklausė didžioji įmonių, kurioms taikoma pareiga pirkti, akcijų dalis, negalima daryti išvados pagrindinėje byloje, jog turima dominuojanti įtaka, leidžianti nukreipti šių įmonių išteklių panaudojimą taip, kaip tai suprantama pagal ankstesniame punkte minėtą jurisprudenciją.

Iš tiesų, akivaizdu, kad pareiga pirkti taikoma nediskriminuojant visiems elektros energijos tiekėjams, nesvarbu, ar didžioji jų akcijų dalis priklauso valstybei ar privatiems ūkio subjektams.

Be to, priešingai nei teigia Komisija, priemonės priskyrimas atitinkamai valstybei narei, kaip nurodyta šio sprendimo 22 punkte, neleidžia daryti išvados, kad ši valstybė turi dominuojančią įtaką įmonėje, kurioje ji yra pagrindinė akcininkė, kaip tai suprantama pagal 2002 m. gegužės 16 d. Sprendimą *Prancūzija / Komisija (C-482/99, EU:C:2002:294, 38 ir 39 punktai)*. Šiuo klausimu iš tiesų niekas šioje byloje nerodo, kad valstybės, kaip teisės aktų leidėjos, veiksmai jai, kaip pagrindinei akcininkei įmonėje, leido daryti tokią įtaką.

(žr. 29–33, 35, 37 punktus ir rezoliucinę dalį)